

Vore børn og unge må forvente og kræve af os – Folketingets partier og regeringen – at vi har egne holdninger til fritidsarbejde og vedkender os det med åben pande.

Ønsker regeringen også i de kommende år at flytte forbudshegnspælene stadig længere ind på de unges nuværende områder, eller er regeringen nu mæt og tilfreds med mængden af forbud og indskrænkninger over for de unge? Er regeringen måske endda ligefrem på sigt villig til at drøfte, om man allerede er gået over strengen i sin forbudsiver over for vore unge? Jeg finder det såre naturligt, at de ca. 200.000 børn og unge, der har et fritidsjob permanent eller lejlighedsvis, får et kontant og ærligt svar.

Jeg håber, at dagens debat også bliver præget af pædagogiske synsvinkler og visioner i relation til fritidsjob. Er forbudene mod fritidsjob en positiv beskyttelse af barndommen og ungdommen, eller er det dybest set en pædagogisk katastrofe? Personlig er jeg ikke i tvivl. Det er børne- og ungdomsfjendsk at forbyde børns lettere fritidsjob og returnere vor passiverede fremtid til deres børneværelser med computerspil, tegneserier og heavy rock. Vi tømmer barndommen for funktioner og stjæler børns muligheder for at hente sejre igennem fritidsjob.

Jeg håber, at denne debat bliver et positivt vendepunkt for vore børn og unge.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Forespørgslen er stillet både til undervisningsministeren og mig, og da jeg i december sidste år har fremsat et lovforslag til ændring af arbejdsmiljølovens kapitel om unge under 18 år, har jeg aftalt med undervisningsministeren, at jeg besvarer forespørgslen.

Der spørges om, hvordan regeringen vil sikre, at børn og unge også i fremtiden får mulighed for at have et fritidsjob.

Lad mig indledningsvis sige, at når jeg hører ordet sikre i forbindelse med børns og unges fritidsjob, falder min første tanke på ordet sikre i en anden betydning, end der formentlig er tænkt på fra forespørgernes side, nemlig sikre i betydningen: Hvad kan vi gøre for at gøre sådanne fritidsjob sikre, altså så fritidsjobbene ikke påvirker børnenes og de unges sikkerhed og sundhed?

Det er min opfattelse, at det er samfundets ansvar, at børn og unge ikke beskæftiges med

arbejde, der kan medføre skader på deres helbred. Selv om der i princippet bør være fri adgang til disse fritidsjob, er det er hensyn til børns og unges sikkerhed dog samfundets opgave og fællesskabets opgave at sætte visse rammer for disse job.

Et eksempel fremgår af det lovforslag om ændring af arbejdsmiljøloven, som var til første behandling i december måned sidste år. Her foreslås det, at aldersgrænsen for adgang til lettere arbejde hæves fra 10 år til 13 år. Det sker i overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i EU, altså i Europa, og i ILO, altså det internationale samfund.

Jeg synes, at det ud over den forpligtelse, der ligger heri, er vigtigt, at vi nu hæver aldersgrænsen, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremhæve, hvor vigtigt det er, at vi gør noget for, at børns og unges fritidsjob er sikre.

Jeg vil gerne gøre det klart, at jeg mener, at arbejdsmarkedspolitikken rolle er at understøtte et fleksibelt og velfungerende arbejdsmarked for derigennem at bidrage til vækst i beskæftigelsen og nedbringelse af arbejdsløsheden. Det gør vi bl.a. gennem opkvalificering af de ledige, uddannelse og jobtræning og gennem effektiv jobformidling mellem virksomheder og ledige.

Men arbejdsmarkedspolitikken har også det formål at medvirke til at skabe social sikring på de områder, hvor der er behov for det, og det gør vi bl.a. igennem et godt dagpengesystem og også igennem nogle fornuftige og ordentlige arbejdsmiljøregler. At understøtte børns og unges mulighed for fritidsjob er efter min mening ikke en opgave, der løses igennem arbejdsmarkedspolitikken.

Børns og unges brug af fritidsjob er et af de områder, som jeg i princippet mener der bør være fri adgang til, men inden for de nødvendige rammer, der fastlægges i lovgivningen. En sådan ramme er f.eks. den tidligere nævnte aldersgrænse på 13 år, som der altså er enighed om i EU og i ILO, og som jeg også har foreslået skal gælde her i landet, ligesom den i øvrigt gælder i hele verden.

Jeg vil til sidst gerne slå fast, at det er min og regeringens opfattelse, at det er vigtigt, at børn og unge får erhvervs erfaring. Det er regeringens opfattelse, at børn og unge gerne må have fritidsarbejde og fritidsjob. Jeg gentager: Det er regeringens opfattelse, at børn og unge gerne må have fritidsjob. Men de skal fremover mindst være fyldt 13 år for at tage lettere arbej-